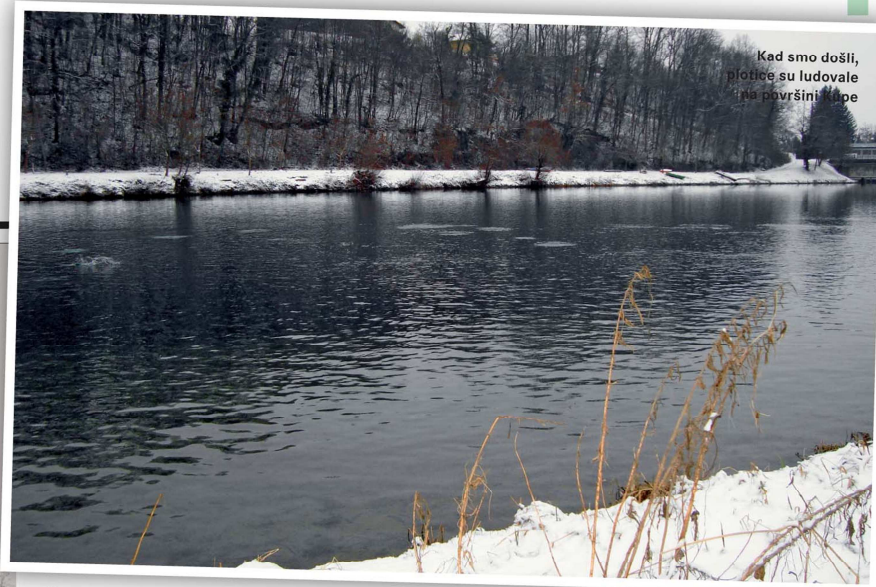

Ulovi i pusti ispod Starog grada

Na "ulovi i pusti" zimovniku nasuprot kupališta

Kad smo došli, plotice su ludovale na površini Kupe

ŠRD 'OZALJ' će SVAKE GODINE NA JEDNOM KUPSKOM ZIMOVNIKU ZABRANITI UZIMANJE RIBE, KAO I KORIŠTENJE MREŽA ČUVARICA PRI RIBOLOVU. OVE ZIME REŽIM 'ULOVI I PUSTI' VRIJEDI NA POTEZU UZVODNO OD MOSTA U OZLJU, NA POZNATOM 'KUPALIŠTU' I ISPOD STAROG GRADA...

Odapeta strijela, izgovorena riječ i propuštena prilika ne mogu se vratiti - kaže stara indijanska poslovice. Oduvijek ju shvaćajući ozbiljno, unatoč velikoj hladnoći, snijegu i ledu na tlu, te katastrofalnom stanju na cestama, ja priliku za dobar ribolov nisam htio niti smio propustiti. Zašto kažem priliku? Zato jer su se napokon stvari posložile kako treba - vodostaji rijeka su se stabilizirali, bijela riba ušla je u zimovnike, a vijesti s voda kazuju da na većini njih i dobro radi. Najteže mi je uvijek bilo naći društvo za ovakve zimske avanture, ali i onda kad su svi drugi znali zakazati, šogor Galib bio je pouzdan.

Blaženi mir na kupalištu

Obnavljajući to jutro godišnju ribolovnu dozvolu u ŠRD Ozalj, od tajnika i ribočuvara Ivana Stupića saznajemo za jednu novu, hvale vrijednu akciju društva. Svake godine iz jednog zimovnika na njihovom području biti će zabranjeno uzimanje ribe, kao i korištenje mreža čuvarica pri ribolovu. Dakle, svaku ulovljenu ribu mora se odmah vratiti u vodu. Ove zime režim "ulovi i pusti" vrijedi na potezu uzvodno od mosta u Ozlju, što znači na poznatom "kupalištu" i ispod Starog grada. Na pitanje je li riba tamo i da li prima, dobivam odgovor da ove godine još nitko nije posjetio to mjesto, pa ne zna... Ali zato se u ostalim zimovnicima dobro lovi, a često je i teško pronaći slobodno mjesto ako se

ne dođe dovoljno rano. Eto, opet je na djelu svijest naših vrljih ribiča... Da se razumijemo, osobno nemam ništa protiv toga da netko uzme pokoju ribu, naravno ne zakonski prekobrojni niti ispod mjere, ali teško mogu razumjeti da ima toliko malo ljudi koji samo uživaju u ribolovu i ništa više... Strašno! Galib i ja smo, naravno, u sekundi odlučili kuda ćemo. Štoviše, radovao sam se jer ćemo biti sami i moći odabrati poziciju koja nam najviše odgovara. Nisam dvojio da je riba tamo, jer svake zime je bila, a jedino što me je na tom dijelu Kupe oduvijek pomalo smetalo, bilo je obilje sitne plotice i nedostatak podusta. Bilo ih je, doduše, ali jata su se gotovo uvijek nalazila na najvećoj dubini, nedostupnoj bilo kojem postojećem bolognesu. Ima načina i da ih se tu lovi, onako na "pola vode", no ne uvijek, ali to već spada u drugu priču i nekako mi ne liči na pravi "štupseraj". Osim ako... Možda je ovaj blaženi mir koji riba ima promijenio situaciju na vodi.

Jata riba

Već izdaleka vidimo da na površini riba "luduje", uglavnom uz desnu obalu, ali cijelom dužinom Kupe. Plotice su, no ne čine se baš sve tako male na kakve sam ovdje naučio. Spuštamo se do vode i tu, odmah pod nogama, u bistrom plićaku, vidimo velika jata manjih plotica. Odlazim malo nizvodnije i ugledam sjene većih riba, ali to nisu plotice... Pogledam malo bolje i siguran sam - štup-

Kombinacija hrana Browning i polusuše kugle kojima sam konstantno prihranjivao

Plovci u obliku bačvice nosivosti 3 grama pravou su rješenje za ovakvu vodu

ribolov plovkom

Veće, teške kugle od više navlažane hrane i pune crva, baš onakve kakve "štupseri" vole...

seri su! Spustili su se i oni prema mostu i nesmetano uživaju... Pokušam im se sasvim približiti kako bih ih slikao, ali to je već bilo previše - u trenu nestaju. Neka, neće daleko. Vraćamo se sa svim stvarima i zauzimamo mjesto na čistini, gdje se možemo fino „razbaškariti“ i nesputano mahati bolognesima. Primjećujem da veliko jato plotica „šeće“, odlazi nizvodno pa se polako vraća uzvodno, ali stalno na istoj, nevelikoj udaljenosti od obale. Riječna struja je sasvim lagana i biti će pravi užitek loviti nježnim sistemom i plovkom nosivost od svega 3 grama. A kako je hrana ovdje uvijek dobro radila, siguran sam da ćemo ih ispravnim prihranjivanjem zaustaviti u njihovoj šetnji i priuštiti im pokoji dobar zalogaj... Već provjerena kombinacija za ovo mjesto u zimskom periodu godine sastoji se od mješavine Browningovih hrana Grand Slam i Black Magic, u omjeru 2:1. Poslije početnog vlaženja i miješanja hrane dijelim ju na dva dijela. Jedan ostavljam takav, slabije navlažen, jer njime mislim konstantno prihranjivati manjim kuglama hrane, što plotice neobično vole, a drugom, više navlaženom, dodati ću dosta crva, napraviti velike teške kugle hrane i „tvrdo“ nahraniti, onako kako to štupserima paše. Ribe je očigledno puno i trebati će dosta hrane.

Prvo manje plotice...

Pribor mi je standardan - šestmetarski bolognes Browning Champions Choice koji

me svakim danom sve više oduševljava, te stara Shimanova GTM-ka 3000 na kojoj je namotan Browning Cenitan 0,16 mm, mekan i pouzdan. Plovak oblika bačvice nosivosti 3 g opterećujem torpilom od 2 g i nekoliko olovni kuglica ispod nje, a predvez mi je promjera 0,10 mm, dužine oko 40 cm. Udica je također čista klasika, Gamakatsu 1090N br. 16. I premda je ribe pred nama očito u izobilju, poslije prvog, obilnog hranjenja, na griz sam čekao gotovo pola sata, a onda omanja plotica kakve su ovdje učestala pojava. Zatim još jedna, pa još jedna. I Galib se također upisuje sa sličnom. Još nekoliko takvih, a potom mi bolognes poslije kontre ostane malo jače savijen. Konačno veća riba! U prvi mah ponadao sam se da je štupser, ali ubrzo nervozno podrhtavanje vrha štapa otkriva ploticu. Svedeno, pruža više nego dobar otpor, nije mala, otprilike 70 - 80 deka. Puštam ju, bacim kuglu hrane, ispucam praćkom malo crva, pa nastavljam loviti. Odmah dobivam još jednu manju, pa opet jednu lijepu. U to vrijeme u ophodnju stiže tajnik Stupić, kako bi vidio lovimo li išta ili ništa. Primijetivši ploticu koju sam upravo puštao, kaže mi da slobodno veće ribe stavljam u čuvaricu, ako ih želim kasnije poslikati. Uskoro, probijajući se sa priborom kroz snijeg, dolaze do nas dvojica ribiča i postavljaju nam valjda najčešće pitanje koje se na vodi može čuti: - Je l hoće kaj, dečki? Kratko promatraju kako lovimo

(baš nam je fino krenulo), a onda kažu da će stati tu malo uzvodno od nas i loviti. No očito su bili neupućeni, jer čim su čuli za novouvedeni režim puštanja sve ribe, kupe stvari i odlaze.

A i štupseri su došli...

A Galib zateže štupsera i cereka se. On se općenito stalno smije, veseljak je po prirodi, ali ovo je bilo zato što je ulovio štupsera prije mene. Ma neka se smije, samo neka su oni tu, na hrani! Uto mi plovak samo malo zastane, kontiram i - napokon! Ovo nije plotica, već odgovor na Galibovu provokaciju. Krasan štupser. I krenu nam redom, plotica - dvije, pa štupser. I tako otprilike dva, dva i pol sata. Dolaze još dvojica ribiča, zauzimaju poziciju lijevo od nas i hrane li hrane, dosta su bučni, preglasni... Na drugu obalu, ravno nasuprot nas, stiže stari nam znanac Cindra s još trojicom svojih. Dovikuje mi da su bili na Kamanju, ali da tamo nema ribe, a čuo je da mi ovdje dobro lovimo (glasine se brzo šire!). I oni hrane, teške kugle padaju u zelenu Kupu. Ni oni nisu baš tihi, dapače. Odjednom, grizovi nam stali. A riba se više nigdje ni ne pokazuje. Nitko ne lovi ništa. E sad, nije lako odgonetnuti da li je to zbog narušene tišine i spokoja na vodi ili je naprosto došao period kad se riba prestala hraniti, ali za taj dan s ribolovom je bilo gotovo. No nama to i nije bilo baš toliko važno, ukazanu priliku nisam propustio, a Galib i ja lijepo smo se nalovili...